

“సీకేం గురూ! నువ్వట్లాగే అంటావ్. నేనింకా బోలెడంత చదవాలి.”

“ఇవ్వాలి నీరజ కాసుకి రాదుట.”

“మాంచాలి పిక్కర్ చాలా బావుంది.”

“మాంచాలి, పాంచాలి గాదండోయ్! ‘మన్ చలీ’ అది.”

“హస్టల్ ఖాళీ చేసేదామనుటంటున్నానా. న్యూసెన్స్ గా ఉంది.”

“శ్రీనాథుడు స్పెషల్ అపర్ తీసుకొంటే చదవలేక చావాలి. ఫోక్ లిటరే

చరె తేనే సుఖం.”

“సారీ! నా నోట్సు రెవరికీ యివ్వనోయద్దా. నేను చదువుకోవాలి.”

“ఏమే! పెళ్ళయిం తర్వాత స్టడీస్ కంటీన్యూ చేస్తావా?”

“ఉద్యోగం దొరికితే ఈ ఎమ్మె డిస్కంట్ న్యూ చేస్తాను గురూ.”

“గుడ్ మార్నింగ్ ఆలాఫ్ యూ. ఓరి పీనుగా. ఇవ్వాలి వీడి వేషం పూర్తిగా మారిపోయిందే! అసలు

తెలుగు ఎమ్మెల్యేల వీడికి సీటెలా యిచ్చారో? "నాన్నగారికి, ఇక్కడనాకు ఇబ్బందిగా ఉన్నది. త్వరలో రెండు వందలు పంపగలరు" అని వాళ్ళ నాన్నకి సరిగా ఉత్తరం రాయడం చేత కాదు వీడికి. వీడు రేపు కాబోయే పస్తు కానో పోస్తు గ్రాడ్యుయేటు. ఆ రొడ్డి ముఖం, చూడగానే చెప్పొచ్చు. నన్నడి గితే ప్రతివాణ్ణి పర్సనల్ గా ఇంటర్వ్యూ చేసి వాడి ముఖాన్ని బట్టి సీటివ్వాలి. అచ్చులు, హాలులు తెలిసి వీళ్ళంతా రేపు తెలుగు లెక్చరర్స్ అయి చారు తులసి దళదమకి చిలకమరి వారి గణపతిగా ఆర్డం చెప్పంటే దేశం ఏమైయ్యేట్టు? గోపీచంద్ నవల ఒకటి సిలబస్ లో ఉంటే డాగుండేది. ఈమార్పు రావాలంటే ఒక శతాబ్దం పడుతుంది. ఇప్పటికి నన్నయ, తిక్కనే గతి. గతి గతి సీతాపతి చాపేగతి....

ఒక్కసారిగా వాన వెలిసిసట్టు నిశ్శబ్దం. నలభై అయిదు శాలీలు నిలబడ్డ చప్పుడు. లెక్చరర్ వస్తున్నాడు. రాజూ వెడలే సభకూ- ఇరుగడలను డాల్ కత్తులు మెరయగ - అటెండెన్సు జిస్టరు, డస్టర్ మెరయగ.... క్లాసుకూ- నలభై అయిదు శాలీలు కూలబడవే నం, బెంచీలు క్రియ క్రియ ఫట్ ఫట్ అరె రూ రూ రుటక్ ఫటక్ హింసనచణ ధ్వంసరచన! కూర్చుంటుంటే కాళ్ళలో కీళ్ళు మెటికలు విరిచినట్లుగా కటక్ అంటుంటే అదోలా ఉంటుంది. అదో తమాషా అయిన తృప్తి. మళ్ళీ లేచి కూర్చుంటే, ఆల్ రైట్, లెక్చరర్ ఇంకా నరుకుంటూనే ఉన్నాడు. పురోసారి....

కటక్ కటక్ భలే-మరోసారి.... కటక్ కటక్ .... నె నె మళ్ళీ.... కటక్ కటక్ .... వన్నెగెన్....

"వాట్ మిస్టర్ మూర్తి! గుంజీలు చీస్తున్నావా?" లెక్చరర్.

అరెరే.... సిలీ. ఇదేమిటిలాఅయింది. "సారీసారి సీటు సరిగ్గా లేదు"

"వేరేచోట కూర్చోమరి. ఎంతసేపని అట్లా తంటాలు పడతావ్"

సీటు మారాలి. ఫ్లోర్ మారాలి. పార్టీ మారాలి. రాజకీయమా వరిలు. ఆడవాళ్ళపక్కన కూర్చుంటే! ఈ దేశం ఇంకా అంత ముందుకి పోలేదు. ఒక మందు త్రాగానే ఆడపిల్లగా మారి పోవాలి: మళ్ళీ త్రాగగానే మామూలుగా అవాలి.. ఆలాటి మందేదెనా వుంటే భలే ఉంటుంది.... ఆడపిల్లలా మారి పోయి రోజూ నీరజ ప్రక్కన ఆనుకుని రాసుకుంటూ కూర్చునేవాణ్ణి. ఆడపిల్లల్ని ఎలా ఎత్తుకుని ముద్దుపెట్టుకుంటారో? నేను చిన్ని పాపాయిగా ఉన్నప్పుడు ఎంతమంది ఆడవాళ్ళు ఎత్తుకుని ముద్దా డావో నన్ను. బుగ్గలమీద ముదులవరం కురిపించి ఉంటారు, ఇప్పుడున్న ఊహ అప్పుడుండి వుంటే నా సామి రంగా.... చీచీ ఎంత హీనంగా ఆలో చిస్తున్నాను. సీక్రెట్ సెంట్ మెంట్స్ కి సమాధి కడుతున్నాను. నీరజని ఎవడు పెళ్ళిచేసుకుంటాడో. లక్ష్మి ఫెలో. వాడే నేనే తే, నేనే వాడే తే... ఇవ్వాల కాలే జీం రాలేదే.

తనముఖంతప్ప ఇంకెవరిని చూడాలన్నా అసహ్యం. నీరజెప్పుడూ ఎలా చదువు తున్నారని నన్నడగడేం? ఒక్కసారి

మీ నోటిస్తారా అని అడగూడదూనన్న
 ఆ కృష్ణగణ్ణే అడుగుతుంది' వాకికెంత
 గామర్ కాసులో. బ్రిలియంపెతే మట్టుకు
 వాడి తెలివితేటలన్నీ వీళ్ళకంటుతాయా
 ఏమిటి? ఇదేమిటి వీళ్ళంతా రాసి పారేస్తు
 న్నారు. 'లింగ్విస్టిక్స్' నోట్సు డిక్టేటు
 చేస్తున్నాడు-గురుడు. నేనూ రాయాలి.
 లేకపోతే ఎవడూ నోట్స్ వ్వడు. ఒక్క
 లం....చ చ....దొంగలం.... కొడుకుల
 సలే మెసలే సమాజంలో ఒక్కడూ
 నోట్స్ వ్వడు. రాసెయ్యాలి. చెప్పినంత
 వరకూ పేజీలు ఖాళీ వదిలేసి చెప్పేది
 రాసెయ్యాలి. కానీవోయ్ .... ఓపెన్
 యువర్ బుక్ మె బాయ్ .... ఓకే ఓకే....
 కానీ కానీ కానీవోయ్ రసనిరేశం....లేద
 టోయ్ శోభాలేశం. కళ్ళంటూ ఉంటే
 చూసే పెన్నంటూ ఉంటే రాసే.... శోభా
 లేశం. శోభ కూడ రాస్తున్నది. దాని
 బొంద. ఏ అక్షరానికి ఒత్తులూ,
 పొలులూ ఉండవు. అక్షరాలకి ఒత్తులేక
 పోతేనేం. ఆకారంలో వొంపులున్నాయి
 అందుకే ఎకనమిక్స్ మీసాల ఎలుగొడ్డు
 వెధవ దీన్ని పట్టాడు. వీళ్ళిద్దరూ కలిసి
 తిరుగుతుంటే ఎంతమంది పిన్నిసార్లు
 చూశేదు! నేనూ చూశాను. చూశాను
 చూశాను. లాండ్ స్కేప్ డ్యాన్ నికుంజా
 భ్యంతరంలో - వ్రీడా శూన్యవిన్యాసా
 లెన్నెనో చూశాను. బేష్ బేష్ నాకూకవిత్వం
 వచ్చేస్తున్నది. సమాసాలు గుప్పించి
 పారేస్తున్నాను. దీన్ని వెంటనే నోట్
 చేసి వినిపించాలి. ఈ కవితావేళానికి
 కారణం శోభ ప్రేమాయణం సో-శోభకి
 థాంక్స్. మైడియర్ శోభా! నీవురోజూ
 మీసాల ఎలుగొడ్డుగాడితో తిరుగుతూ!

నన్ను కవిగా చేయుమా! నోట్ చేసె
 య్యాలి కవిత్వాన్ని. లాండ్ స్కేప్....
 ఉద్యానవన.... మర్చిపోయాను. ఇక
 చచ్చినా గురు రాదు. ఎన్నెన్నో
 చూశాను....నాన్నెన్నో గుర్తురాదు. మనసు
 లోని మాటని వెంటనే గ్రంథస్థం చేసే
 అసిస్టెంట్ కావాలి. పెదన్న బాబులాగా
 కవిత్వం చెప్తాను. శోభ పేజీ తిప్పింది.
 వీళ్ళంతా రాస్తూనే ఉన్నారు. నేనింకా
 మొదలుపెట్టలేదు. నోట్సు రాసేశానంటే
 ....ఇవ్వాలి నీరజ కాన్ కి రాలేదు గాబట్టి
 నోట్సు నీరజ కివ్వొచ్చు. నీరజ ముట్టు
 కున్న నోటుబుక్కుని ముద్దుపెట్టుకుంటే
 చాలు. నా జన్మకిది చాలు. గురువుగారు
 చెప్పకుపోతున్నాడు. నేను రాయాలి.
 నీరజా! స్వీట్ నీరజా నీకోసం రాసాను
 స్వీట్ నీరజా స్వీట్ షాప్. శ్రేష్టమైన
 తినే సరుకు. నేతినరుకు. మళ్ళీవెధవబుర్ర
 గుంటూరు పరిగె తింది. ఓకే తియ్
 తియ్. పెన్ తియ్, గన్ తియ్ షటప్
 పాడుమనసా— షటప్ ....పాడుమనసా
 ....పాడుశాంతా....నా గానం, మీ దివ్య
 నాద స్వరం ముందు - నాన్నెన్నో ....
 పెన్ తియ్ ....తియ్ ....టివ్, వంద్రపుల్
 జేబులోనుండి పెన్ తిస్తుంటే చిత్రమైన
 శబ్దం - టివ్. మళ్ళీ తిదాం - టివ్ ....
 టివ్ ....టివ్, ఈ సౌండ్ లో ఏదో
 మ్యూజిక్ ఎప్పుడూ ఇలా చెయ్యాలని
 పిస్తుంది. దాబోయ్ .....నోట్సు రాసె
 య్యాలి దాబోయ్. నీ రజా కోసమూ
 గోవిందరామ - నోట్సు రాసెయ్యాలి.
 గోవిందరామ. నీ రజా థాంక్స్ నీ గోవిందా
 రామ - అంటేనే పదివేలు గోవిందా
 రామ తియ్ తియ్ పెన్ తియ్ .... పెన్

తియ్....స్పవ్—హో....గుడ్ : హీరో
 పెన్ కాప్ లాగగానే స్పవ్ మంటూ
 రహస్యం ఊడిన చప్పుడు. మళ్ళీ త్రై
 చేదాం.....స్పవ్.... మళ్ళీ.... స్పవ్....
 కళ్ళు మూసుకుని కాప్ పెట్టగలనా?
 అరుసుడు చీకట్లో బాణాలు వేళాట్ట,
 ద్రోణుడు మెచ్చుకున్నాట్ట. నేనుకూడా
 కళ్ళమూసి పెన్కి కాప్ పెతేసాను.
 గురువుగారు మెచ్చుకుంటాడు. దెబ్బ
 మార్కులిస్తాడు. అబ్బా.... పాళీ చేతికి
 గుచ్చుకుంది. మళ్ళీ త్రై చేదాం.....
 హో నెన్.... అట్లా.... స్పవ్....వన్నె
 గెన్....గుడ్.... స్పవ్, గురువుగారు
 నన్ను గోవిందరామ - మెచ్చుకుంటా
 దోయి గోవిందరామ.

“మిస్టర్ మూర్తి : వాటిజిట్? పెన్తో
 సర్కస్ చేస్తున్నావ్?”

చూశాడు ఇదేమిటిలాచిక్కిపోతున్నా
 నివాళ. అదిగో అప్పుడే అందరికళ్ళూ నా
 వేపు చూస్తున్నయ్. నన్నో వెధవక్రింద
 జనుకట్టి చూస్తున్నారు వీళ్ళంతా. అబ్బ.
 వీళ్ళ కళ్ళల్లో ఎంత తృప్తి. నన్ను గ్రుచ్చి
 పారేస్తున్నారు. గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి పారే
 స్తున్నారు. అదే నీరజ చూస్తే.... పూల
 బాణాలు....

“ఇఫ్ యూ ఆర్ నాటింటరెసెడ్ -
 యూ కెన్ గో డౌట్ బై ఆల్ మిన్స్,
 అండర్ స్టాండ్ అనేశాడు. అనేశాడు.
 అంతమాటా అనేశాడు. నా కేమయింది
 ఏమో ఏమో ఇది - నా కేమి ఏమి
 ఐనది - ఛస్ రబ్బిష్.... ఏదోమూడింది.
 “సారీసార్ : పె.... పెంక్ అయి
 పోయింది.” క్లా సంతా ఘోలున

నవ్వులు నవ్వులుకాదు కనితో విసురు
 తున్న కతులు.

“సె లెన్స్ సె లెన్స్. మిస్టర్
 మూర్తి : నాతో కాదు నీ పరాచికాలు.
 మెండిట్.”

“అ యామ్ రి యలీ సారీ సార్
 ఇంక్ లో పెన్.... నిజంగా....”
 మళ్ళీ నవ్వులు. సూటిగా తన మీదికే.
 స్కాండల్స్. ఆ రొడీ వెధవ చూడు
 కావాలని ఎలా పెద్దగా నవ్వుతున్నాడో.
 ఒరేయ్ బండలం.... కొడకా! మీ నాయ
 నకి డబ్బు పంప మని తప్పు లేకుండా
 లెటర్ రాయరా! నన్నుచూసి నవ్వు
 తున్నావ్. అయినా నీకేంటే, వడ్డించే
 వాళ్ళు నీ వాళ్ళున్నారు. ఫస్ట్ క్లాస్
 గ్యారంటీ.

“పీజ్ సె లెన్స్, ఆల్ రెట్ - ఇదిగో
 నా పెన్ తీసుకో బి అటెంటివ్ ఇనికాస్.
 పరీక్షలు కూడా దగర పడు
 తున్నాయె. తేకిట్....” లెక్చరర్
 పెన్ తీసి ఇస్తున్నాడు. టిప్.... భలే
 శబ్దం. మళ్ళీ తియ్యండి సార్ ఆ శబ్దం
 వాకిషం....

“థాంక్స్ సార్” ఇక నోట్సు
 రాయాలి పరీక్షలు దగర బడుతున్నాయ్.

బి అటెంటివ్.... తప్పకుండా సార్
 మీలాగా ఆప్యాయంగా మాట్లాడే వాళ్ళు
 స్టాఫ్ లో ఎవరున్నారు? నెన్....
 కమాన్.... నోట్స్.... డిక్టేషన్....
 సెక్రెట్రీ చేక్ డౌన్.... మళ్ళీ పరుగెత్తు
 తున్నది మనసు. పాడుమనసు - పాడు
 శాంతా!....

నా గానం, మీ దివ్యనాదస్వరం....
 ఛస్.... నోట్సు.... అమ్మ! గాడిలో

పడా. ఇక గో ఎహెడ్ ... మూవ్ ఆన్, స్పీడ్ బ్రేకర్స్ ఎహిడ్. గోస్టో .... హెడ్ బ్రేకర్స్ ఎహెడ్ .... గోఎహెడ్ అబ్బబ్బబ్బ.... స్టార్ .... వన్ టూ త్రి.

రెట్ .... A Phoneme is a small— ఫోనీమ్ .... ఫోన్ ఇవ్వము. ఒక్కసారి మీ చెలి ఫోన్ వాడుకో. నిస్తారా సార్ .... ఓ అయామ్ సార్. మా ఫోన్ ఎవ్వరికీ ఇవ్వ నం దీ .... ఫోనీము .... మిమ్మల్ని క్షణం చీ ఫోనీము, రానీము, ఫోనీము .... రానీము, ఫోన్ ఈము .... క్రింగ్ క్రింగ్ .... హలో ! మూర్తి స్పీకింగ్— హో ! మార్నింగ్ నీరజా, ఫెన్, సాయంత్రం లాండ్ స్కేప్స్ దగ్గరా .... షూర్ .... రామకృష్ణాలో మంచి పిక్చర్లుంది. క్వాలిటీ తెళ్ళి అక్కణ్ణిచీ సిర్కర్ కెళ్ళాం .... ఓకే .... మళ్ళీ మొదలు. ఇవ్వాలి నీరజా వొదిలి పెట్టదు నన్ను, నోట్సు రాయనివ్వదు. ఇక రాయలేను ఇవ్వాలికి నోట్సు రాయలేను. బోర్ కొడుకున్నది, వెళ్ళిపోవాలి. బెటకి చెక్కెయాలి వెళ్ళే జాగుండదు, పాస్ కెళ్ళాలని అడిగితే లేచి నిలబడి చిటికెన వేలు చూపించాలి చ చ, సిలీ. చెల్లిష్! ఫరవాలేదు అడిగేస్తాను. త మా షా సరదా.

“ఎస్. ఎనీడౌట్ ?”

చచ్చాం .... అడిగాను .... ఇప్పుడెలా ? చిటికెనవేలు .... నాన్నెస్సె .... ఎలా తప్పించుకోవాలి .... మళ్ళీ చిక్కిపోయినా. వాట్ టు డూ ? కాసులోంచి పదు గె తితే ? .... వెళ్ళిపోవాలి లేక పోతే ప్రమాదం—కారు ఉండాలి. టుబినాట్

టూబి మెడియర్ హేమెట్ ..... ఏం వాయ్ మె డియర్ షేక్స్పియర్ ? “వాట్ మూర్తి ! చెల్ మి. ఎనీ డౌట్ ?”

డౌట్ .... తెలుగు కాసులో ఇంగ్లీషు. ఇది దేశానికి పట్టిన జాత్యం .... అయ్యా! మీరు దయచేసి తెలుగు మాట్లాడండి గురూగారూ ....

“ఏమిటయ్యా అలా సిగుపడిపోతున్నావ్? వాట్స్ ది మేటర్ ? చెల్ మి “అబ్బే .... అదే .... అదే సార్ .... ఆ .... లింగ్విస్టిక్స్ కి ఎన్ని మార్కులు ఉంటాయండీ ?”

“సిడౌన్ ! ఇంతవరకూ నీకు సిలబన్ తెలీదు, పేపర్ మోడల్ తెలీదన్నమాట. ఇదంతా నీకు తెలీదంటే నే న్నమ్మను. చనువి సే నె తికెక్కుతారు డౌన్ డిస్టర్బ్ దీ కేర్ ఫుర్. అండర్ స్టాండ్ ?”

అయిపోయింది. హతవిధి .... అయిపోయింది. ఈయన పేపర్ సున్నా మార్కులు. మంచివాడికి కోపం తెప్పించాను. ఏదో అయింది వ్యాళ. ఇన్నాళ్ళ ఇంప్రెషనూ గోవిందా రామ-ఇంశరీతో సరి గోవిందారామ .... జాగా అయింది. మంచి శా సి జరిగింది. నా తలతిక్కకి తగిన శా సి అయింది. లేకపోతే చిటికిన వేలు చూపిస్తాట పూల్. లేడీస్ టాయ్ లెట్ (Toilet) ‘ఐ’ తీసిపారేస్తే .... లేడీస్ టులెట్ .... జెంట్లెట్లు. యూరినల్స్ లో ఎవడో ప్రబుదుడు ఎదురుగా రాశాడు. ‘డోంట్ షేక్’ అని.

ఆ కంపులో నిలబడి తీరిగ్గా ఎవ రాస్తారో! ....

ఆ .... ఆవులింతలు .... ఆవులు

గేదెలు .... గేదెలింతలు. ఇంతలు కన్నులుండ తెరువెవ్వరి వేదెదు .... అవులింతలు .... సెకండ్ షో సినిమాలకి వెళ్ళకూడదు. వెళ్ళే మర్నాడు క్లాసుకు రాకూడదు. వస్తే అవులింతలు. వస్తే నిద్ర.

రానీ అవులింతలు రానీ, నిద్రరానీ, రానీ వ పేరానీ, పోనీ, సతుల్ సుతుల్ హితుల్ పోనీ, పోనీ .... ఏం సినిమానిన్న వెళ్ళింది? అదృష్టవంతుడు. కరెక్టు ప్రోడ్యూసర్ అదృష్టవంతుడు. పిచ్చి జనం అమాయకత్వాన్ని డబ్బు చేసుకున్న అదృష్టవంతుడు. మొదటో హీరో దొంగ. తరవాత మంచివాడై పోతాడు.

కానీ మాజీ దొంగకి ఎవ్వడూ పని ఇవ్వడు. సంసారం గడవాలి. హీరో మళ్ళీ దొంగగా మారే ప్రమాదముంది. అందుకని హీరోయిన్ నెట్ కట్ లో డాన్స్ చేసి సంసారం గడుపుతుంది. భరదొంగయితే అప్రదిష్ట. భార్య నెట్ కట్ లో డాన్స్ చేస్తే పరువు, ప్రతిష్ట. వందరోజులు పుల్. ఈ ప్రజలకి దేవుడే దిక్కు. ఈ దేశానికి దేవుడే దిక్కు. ఈ క్లాసుకి నీరజే దిక్కు. నీరజ వదిలిపెట్టదు. ఇంతే ఇంతే .... ఇక ఇంతే .... "మనసు గతి ఇంతే - మనిషి బ్రతుకింతే ...." ఎవడింత పెదగా ట్రాన్సిప్టర్ పెట్టుకొని పోతున్నాడు? కాలేజీకి రేకియో లెందుకు తెసారో? వాడి సంగితి మనకెందుకు, నోట్సు రాసేయ్ .... మనసుగతి ఇంతే .... ఇంతే - ఇక పాట వదిలిపెట్టదు. మొదట చుట్టూ వలపన్నేసింది - గుండెచుట్టూ కోట కట్టేసింది. మనసున్న మనిషికి .... ప్రేమనగర్ సినిమా భాస్కర్ తో కలిసి

విజయావాడతో చూశాను. ఈ పాట వినగానే అక్కడ వాడితో గడిపిన మూడు రోజులూ గురొ సయ్. కొన్ని పాటలు వింటుంటే ఏవో స్మృతులు మనసులో మెదులుతుంటయ్. ట్రాన్సిప్టర్ గాడు వెళ్ళిపోయాడు. తలవొంచుకొనే వెళ్ళిపోయావచ్చి .... పాపం. దిసీజ్ ఎ రాంగ్ కొతేషన్ ఎట్ ఎ రాంగ్ పేస్ .... బ్లడ్ ఇంగ్లీష్. నాకు సరిగ్గా ఇంగ్లీషు వస్తుందా? ట్రాన్సిప్టర్ గాడు మళ్ళీ వస్తాడా? కాలేజీ కారిడార్ లో ఘంటసాల గానమాధుర్యాన్ని ప్రవహింపజేస్తూ తిరుగుతున్నాడు. ఈ క్లాసులో కూర్చోవడంకంటే అదే మేలు. అబ్బా ....! ఈ క్లాసు ఎప్పటికవుతుంది, ఈ జన్మకి కాదు నిద్ర, ఆకలి, విసుగు, చిరాకు అన్నీ క్లాసులోనే, అన్నీ ఒకే సారి. ఈ గొర్రెలన్నీ పేజీలమీద పేజీలు త్రిప్పుతున్నారు. అరే! నేనూ పేజీ త్రిప్పాలి. ఇదేమి టింతసేపూ ఇలా పిచ్చిగీతలు గీసేస్తున్నాను! నున్నాలు, చుక్కలు, గీతలూ, ఆతను కళావర్ష; గజిబిజి గీతల మధ్య ఏవో మనుషుల ఆకారాలు. అయితే నేనూ శ్రద్ధగా రాస్తున్నానన్న మాట ఇంతసేపూ ... పాపం పూర్ లెక్చరర్, నా శ్రద్ధని మెచ్చుకొంటాడు. గురువు గారూ! నన్ను గోవిందా రామ .... స్టాపిట్ .... స్టాప్ .... హోల్టాన్ .... రైట్ రైట్ .... టంగ్ - స్టాప్; టంగ్ టంగ్ - స్టాప్. ఇవ్వాలకు స్త్రీలు పట్టి బస్సులో ఎక్కే ఓపిక లేదు. బస్సులో నిలబడే ఓపిక లేదు. ఆటోలోనో, టాక్సీలోనో వెళ్ళే ఓపిక జేబుకి లేదు. బస్సే గతి, నీతాపతి చాపే గతి. ప్రౌద్ధున్న

మహిళామండలివార్షికోత్సవం

ఈ మహిళా సంవత్సరంలో
మహిళల బలం కులు, సూ
పర్ బలాన్ని, పోస్టు ఫీసు
లు అనేకం స్థాపించారు
బానావుంది.... కానీ...
మహిళల బాండ్ ని స్థాపిం
చకపోవటం మన మహి
ళా సమాజానికి తీవ్ర
లోటు!!

— బి.వి.జ్యోతిషాచారి

బిస్సులో సీత కనిపించింది. విద్యా
నగర్లో దిగిపోయింది. కడుపు. ఏమిటో
కాసేపు ఏదోలా అయిపోయింది మనసు.
కళ్ళముందరే, చిన్నచిన్న పిల్లలు అంత
కంతకీ పెరిగి, ఏపుగా అందంగా తయారవుతారు. ఎప్పుడో ఒకరోజు మెళ్ళో
మంగళమాత్రంతో, ప్రక్కన ఒక పూర్తో
ఎదురుపడతారు. రోజూ కనిపించే అమ్మాయిలకి పెళ్ళయిపోతున్నదంటే ఏమిటో
తెలీని అశాంతి మనసులో. వాళ్ళందరినీ
ఏదో చేసుకుందామని గాదు అదంతే....
ఏదో చెప్పటానికి ఏదోని కలత. 'వేగ
అగానీ' ప్రతి పెళ్ళిళ్ళ సీజన్ లో
ఇదింటే. పెళ్ళి సీజన్ ని చిత్తకారె
అంటాడు మా వెంకట్రావు మొన్నటి
సీతకి నిన్న పెళ్ళి. ఇవ్వాల కడుపు—
అంటే సీతకూడా....

నాన్నెన్నో హా.... నిద్ర నెత్తిమీద
కెక్కుతున్నది. పెన్ను పిచ్చి గీతలు
గీస్తునే ఉన్నది. బలమీద తలకాయ
పెట్టి కునుకు తీస్తే.... ఈ నోటు

చెప్పడం ఇవ్వాలికి అగదు. అలా
చెప్తూనే ఉంటాడు. వీళ్ళు రాస్తున్నే
వుంటారు. నేను రాదామనుకుంటూనే
ఉంటాను. బలమీద తల ఆనిం
చేస్తాను. కనిపించను. ముందుసీట్లో చిట్టి
బాబుగాడు కూర్చున్నాడు. చిట్టిబాబుగాడు
అంత లావుగా శరీరం పెంచాడు. దీనివల్ల
ఏం ప్రయోజనం అని ఎప్పుడూ అనుకునేవాణ్ణి.
సృష్టిలో ప్రతిదానికీ ప్రయోజనం ఉన్నది.
చిట్టిబాబుగాడి మహాకాయానికీ ప్రయోజనం ఉన్నది.
వాడి వెనకసీట్లోవాడు లెక్కరర్ కంటబడకుండా
హాయిగా నిద్రపోవచ్చు. థాంక్యూ మై
డియర్ చిట్టిబాబూ! నీ శరీరం పదింత
లుగా పరిలాలి.... నోటు నోటు....
డిక్టేషన్.... పేజీలు తిరిగి పోతున్నాయ్....
పేగులు మాడిపోతున్నాయ్....
సీత కడుపుతో ఉన్నది. కడుపుతో
ఆయాస పడుతూ నోటు రాస్తున్నది,
స్పీడ్ గా రాసేస్తున్నది. లెక్కరర్ గద
గదా చదివేస్తున్నాడు. కలలు రేసుగుర్రా

లాగా పరుగె తుతున్నయ్. పేజీలు
నిండి పోతున్నయ్. తిరిగిపోతున్నయ్.
చిరిగిపోతున్నయ్. నీరజ కలం మార్చింది.
చెమటలు కారిపోతున్నయ్. పిల్లలు
క్రింద కూర్చుని పలకల మీద బలపా
లతో బుద్ధిగా రాసుకుంటున్నారు. పటాడీ
సవాల్, గవాస్కర్ చేతిక 'గోస్' తొడు
క్కుని రాస్తున్నారు. 'ఏ దివిలో విరిసిన
పారిజాతమో ....! .... బాలసుబ్ర
హ్మణ్యం పాడుతూ నోట్సు రాసుకుంటు
న్నాడు. రోజారమణి నోట్స్ డిక్టేట్
చేస్తున్నది....

—ఒక్కసారిగా ఘొలున నవ్వులు—
వాట్ .... వాట్ హేపెన్సు? ఒక
క్షణం మగత నిద్రపోయాను. గవాస్కర్,
పటాడీ, బాలసుబ్రహ్మణ్యం, రోజారమణి
కాసులో .... పసిపిల్లలు .... వీళ్ళంతా
నవ్వేశారు. మళ్ళీ చిక్కిపోయాను. కాదు
చిక్కిపోలేదు. లెక్చరర్ ఏదో జోక్
విసిరినటున్నాడు. వీళ్ళంతా యధా శక్తి
నవ్వేశారు. అదొక రకం ట్రిక్. నేను
కనబడను. చిట్టిబాబుగాడు నాకూ, లెక్చ
రర్ కి మధ్య కోట కట్టేశాడు. అదిగో
ట్రాన్సిష్టర్ వాలా మళ్ళీ వచ్చినట్లున్నాడు.
'ఏ దివిలో విరిసిన పారిజాతమో' పాట
వస్తున్నది. ఈ పాటే కలలోకి దూరి
పోయింది. చేరిపోయింది. అందరూ
కలాలు మూసేశారు. ఇందాకటి జోకు
తాలూకు నవ్వు ఇంకా వీళ్ళ ముఖాల
మీద పూర్తిగా మాసిపోలేదు. లెక్చరర్
ధర్మ సూక్ష్మలు వివరిస్తున్నాడు.

“మేమెంత చెప్పినా, మీరు కష్టపడి
చదవండి లాభం లేదు.

మొదట్నుంచి రెగ్యులర్ గా చదువు

తుంటే పరీక్షల ముందు కష్టం ఉండదు.
ఎగ్జామ్స్ ముందు టీలు త్రాగుతూ,
అలారం పెట్టుకొని లేస్తూ చదివి....
ఏ కవిలో మెరిసిన ప్రేమగీతమో ....
చిత్రసీమ విన్నారు. ఆరోగ్యం పాడు
చేసుకుంటే.... సరియైన టైమ్ కోసం ....
పరీక్షలు అసలు రాయలేరు .... గడియా
రాలనే వాచండి. ఓ. కే. ఆల్ ది బెస్ట్ ....
వారి సమయం.... టంగ్ .... ధ్యాంక్యూ,
గంటలు డింగ్ డాంగ్ - టంగ్ టంగ్
టంగ్-

దెల్ అయింది. లెక్చరర్ తోబాటు
నలభై శాల్తీలు నిలబడ్డ కబ్బం.

కటక్ .... భలే .... మళ్ళీ .... కటక్,

లెక్చరర్ వెళ్ళిపోయాడు.

“ఈ నోట్సుంతా గుర్తుంటుందంటావా
గురూ ?”

“బై టీనుంచీ భలే పాటలు వినిపించి
నయ్ గదూ !”

“చిన్న చిన్న స్లిప్స్ మీద రాసేశాను
గురూ ఏకంగా”

“ఏవడో ట్రాన్సిష్టరు .... రాయలేక
చచ్చి .... బస్సుదారికి చావలేక బ్రతక
లేక ....”

అబ్బబ్బబ్బ .... మళ్ళీ కాకి గోల
మొదలు. గోల గోగో గోగోల.
ఐ కాంట్ బేర్ ఇట్ .... ఐ మస్ట్ గో ....
గో .... గో .... గోల .... గో ....